

пуснѣ играта докато е още време и да са вмѣкнѣ въ двора на императора чрезъ богатството си, сирѣчь чрезъ богатството на Юлія.»

Когато здрѣхѣ въ ума му тѣснотата тѣзи планове, (ако туй прилагателно е пригодно на неблагородниѣ намѣренія на Клодія), играчѣтъ чу че иди нѣкой къмъ него и като са обѣрнѣ видѣ тимиротото лице на Арбака.

— Привѣтствувамъ благороднаго Клодія! пѣвинете ако ви безпокож. Покажете ми, можѣ ви, къщата на Салустія.

— Тя е нѣколко раскрачы само отъ тука; тѣзи вечерь Салустій може да има гости.

— Незнаж, отговори египтянинѣтъ, нито съмъ бывалъ нѣкога въ числото на неговиѣ званы, но знаешъ ли че въ къщата му са намѣрва сега убіецѣтъ Главкѣ.

— А, да, наумявашъ ми го. Приятниѣтъ, онзи епикуровѣ поклонникѣ, който са вижда убѣденъ въ невинността на пріятели си, даде поржчителство за него и подирь свѣршваніето на сѣдбата, отговоренъ е за свлчаніето му. Къщата слѣдователно на Салустія е подобра отъ затвора, подобра отъ онѣзи дупка на пазаря, въ който затваряютъ виновниѣтъ. Но защо ли търсишъ Главка?

— Защото добръ е ако можѣ да го спасѣ. Осжданіето на богатѣ са отразява на лицето на сичкото общество. Желаяхъ да поговорѣ съ него, защото слушамъ че са възвръжлѣ на ума си, да са научѣ какво го подстори на туй престѣпленіе, може да има омекотителны нѣкои оправданія въ своя защита.

— Добро сърце имашъ, Арбаке.

— Сичкыѣ учены трѣба да сѣ добры, отговори той съ смиренномждіе. Дѣ е слѣдователно къщата на Салустія?

— Ще ти я покажѣ тосѣ часъ, отговори Клодія, ако позволишъ да та придружѣ нѣколко стѣпки; но какво станѣ съ бѣдната онѣзи мома която щѣше да са ожени за аѣнианина, сестра му на убитыя жрецъ?

— Увы! Тя почти обезумѣ. Ту кълне убіеца, ту тосѣ часъ прѣстава и извиква защо да кължѣ? Е, мой брате, Главкѣ не е твойѣтъ убійца! никога не ще го повѣрвамъ! Подирь туй кълне и пакъ прѣстава, и дума въ себе си; и ако да бѣше истинно? . . .

— Бѣдната дѣвица!

— За добра нейна честь тържественното занятіе, което ѣ насочи религіята около мрътвеца, отвлѣча вниманіето ѣ, и не ж оставя да помисли чито за Главка, нито за нея си. Въ сегашното размѣтено състояніе на чувствата ѣ, тя по-видимому едва ли знае че